

Gençler Cennete Yürüyün!

Nureddin Yıldız'ın 22.04.2018 tarihli (327.) Hayat Rehberi dersidir.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ. وَصَلَّى اللَّهُ وَسَلَّم عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ أَجْمَعِينَ.

Âlemlerin Rabbi Allah'a hamd, Efendimiz Muhammed aleyhisselama, ailesine, ashabına salat ve selam olsun.

Gençlere nasihat edilirken yoğun olarak duyduğumuz sözlerden biri de “siz bu milletin geleceğisiniz” cümlesidir. Buna elbette itirazımız olmaz; gençler bir milletin de ümmet-i Muhammed'in de geleceğidir. Çünkü bugün ihtiyar olanlar yarın ölecekler, yerlerine gençler gelecektir.

Ancak ümmetimizin bugün on beş yaşını doldurmuş, kırk yaşını bitirmemiş bütün delikanlıları ve hanım kızlarına bir söz daha söylenmelidir: Gençler, sizin gençliğiniz aynı zamanda sizin de geleceğinizdir. Bugün kimseniz yarın o olacaksınız. Şimdi çürüttüğünüz gençliğiniz yarın çürümüş ihtiyarlığınız, bugün sakat temeller üzerine oturduğunuz gençliğiniz yarın sakat ihtiyarlığınızdır. Aşısı elma diye yapılan fidandan kimse armut beklemez.

Bir milletin geleceği gençliktedir, doğru, ancak gencin geleceği de bugünkü hayatıdır. Büyükler hem gençliğin ülkenin geleceği olduğunu söyler hem de gençleri çürük hâllerde bırakıyor olabilirler. Ümmetin delikanlıları ve hanım kızları, gençliklerini yarınları olarak bilmek zorundadırlar; aksi takdirde geleceğin gençlerde olduğu sözü edebiyat parçalamaktan öteye gidemez. Eğer bir ülkenin-milletin ve ümmetimizin geleceği diye bir derdimiz varsa bu derdin ne kadar ciddi olduğu, gençlere gösterdiğimiz önemle ortaya çıkar.

Genç nesli yüzde elli seviyesinde önemsiyorsak geleceğimizi yüzde yüz önemsemişimizi söyleyemeyeceğimiz gibi iyi bir gelecek bekleyen gençlerin kaliteli gençlik yaşamlarının gereğini de teslim etmeliyiz. Hovarda yaşayan gencin mübarek geleceği nasıl olsun? Mübarek gelecek mübarek bir delikanlıdan beklenir –gününü bereketli geçiren genç kızdan mübarek bir hayat beklenebileceği gibi.

Gözden kaçmış -ama bilinmeyen değil- bir hakikatten söz ediyoruz. Bunları herkes biliyor: Gençliğinde bedenini çürütenlerin daha sonra hayata iyi devam edemedikleri belli bir şeydir. Gençken sigaraya kurban edilmiş ciğerler gelecekte yaşanacak hayatın ciğerleridir. Şimdi çürütüp gelecekte yenisini almak mümkün değildir.

Gençken Allah'a feda edilmemiş beyinler ve imanla donatılmamış kalpler de ileride sorunlarla yaşanabilen bir iman hayatının öncüsü olacaklardır. Ellerinden iman damlayan genç, ümmetimizin İslam geleceği ve topraklarımızın ezanı, ahlakıdır. Hiç kimse bu gerçeği unutmamalıdır: Gençleri milletin yarını olarak görenler de yarın için kendini gelecek gören gençler de. Gençliğini harap edenin iyi bir gelecek olduğu, onun geleceğinin iyi olduğu söylenemez.

Tüketilmemiş gençlikler, çürütülmemiş bedenler ve sağlaştırmış imanlar Allah'ın izniyle mübarektir, değerlidir, önemlidir.

İzah ettiğimiz bu mantıktan yol alarak gayet açık biçimde söyleyebiliriz ki ümmetimizin İslamlığı ve yeryüzünde Müslümanca yaşaması, Allah'ın muradını gerçekleştirebilmesi açısından gençler ihtiyarlardan daha değerlidir. Allah'ın huzuruna çıkıldığında genç kardeşlerim, genç olarak çıkacaklarsa mesela benden daha masumdurlar. Altmış yaşına yaklaşmış bir Müslüman olarak biriken hatalarım ve kırdığım çanaklarım toplandığında ben altmış yıllık birikimin hesaplaşma ağırlığıyla Rabbimin huzuruna gideceğim. Fakat yirmi beş yaşında bir genç, benim iki kereden fazla katladığım yaşının günahlarıyla ümmetimiz için daha büyük bir yatırımdır. Altmış yılın hesabıyla yirmi beş yılın hesabı tabii ki aynı olamaz, umutlarının aynı olmaması gibi.

Ümmetimiz hatta insanlık için umut gençlerdir, gençlerin umudu da yine o gençlerdir. Meselemiz cennet meselesiye ve Rabbimizin lütfuyla cennete girme gayesi peşinde koşuyorsak bu, ihtiyarlardan önce gençlerin omuzladığı bir gayedir. Ashab-ı kiramın da gençleri ihtiyarlarından önce

hareketlenmiş, daha büyük işlere imza atmışlardır. İbni Abbas radiyallahu anhümanın ifadesiyle Bedir'in hakkını gençler vermiştir.

Diğer taraftan gençlerin unutmaması gereken ikazlar da vardır. Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem, insanın kıyamet günü dört şeyin hesabını vermeden bir yere kımlıdayamayacağını buyurduğu hadis-i şerifinde, doğumdan ölüme kadar ömrün hesabının sorulacağını söyleyip sonra "gençliğinin de hesabını vermeden Rabbinin huzurundan ayrılamaz" diye haber vermiştir. Hâlbuki "doğumdan ölüme kadar ömrün hesabı" dendiğinde bunun içine gençlik, orta yaş, ihtiyarlık dâhildir. Bunun hesabının verileceği söyleniyor, sonra ayrıca bir daha gençliğin hesabından söz ediliyor.

Gençlik zaten ömrün bir bölümüdür, ömrün hesabı verilmişse gençliğinki de verilmiş olmuyor mu?

Olmuyor işte! Gençlik bambaşka bir nimet, bambaşka bir umut, bambaşka bir birikim ve enerjidir. Dolayısıyla hayat kadar hesabı sorulacak bir nimettir ki Peygamber aleyhisselam, ömrün hesabının verileceğini söyledikten sonra bir daha başlık açıp gençliğin hesabından söz etmiştir.

Gençler, ümmetimizin enerjileri!

Müslüman doğdunuz ve Müslüman olarak öleceksiniz, inşallah. Ömrünüz boyu yaşadığınız ahlakın, alışkanlıkların hesabını vereceksiniz ama unutmayın ki Allah sizden bir de ayrıca gençliğinizin hesabını soracaktır. Üç defa fitik ameliyatı olmuş, bastonsuz yürüyemeyen ihtiyarların hesabından ayrı olarak sizin böyle bir hesabınız daha vardır. Allah'ın dini kınanırken, Kur'an'da fazla ayetler olduğu söylenebilirken, Peygamber'in sözlerinde ilaveler bulunduğu iddia edilebilirken bu esnada senin genç olduğunun hesabı vallahi sorulacaktır.

Çünkü Allah Teâlâ, doğmuş ve ölümlerle doğum arasında bir şeyler yaşamış herkese hesap soracakken gence ayriyeten bir hesap daha soracaktır: Bu genç olmanın hesabıdır.

İbrahim aleyhisselam, delikanlıyken Nemrut'un karşısına çıkmıştır. Bu gerçek gençlerin önüne mahşer günü hesabında örnek olarak getirilecektir. Cinsel şehvetlere karşı delikanlıca tavır gösteren Yusuf aleyhisselamı sonraları yükselten, işte o tavrıydı. Kur'an'ın büyük bir suresinde bunun anlatılması, gençliğin hesabı sorulurken örnek olarak getirilecektir. Öyleyse gençler şehrin caddelerinde veya üniversitenin amfilerinde herkesten daha takvalı olacaklardır, değil mi ki ümmetimizin yarınıdır, bugün tertemiz kalmalıdır.

Genç olduğun için Yusuf zihniyetli olacak, Ashab-ı Kehf'in ve İbrahim aleyhisselamın ahlakından pay alacak, Nemrutlaşmış ve Züleyha olmuş her ne varsa karşısına çıkıp hepsini elinin tersiyle iteceksin. Ve sen genç olduğun için ihtiyarlardan daha fazla direnmek zorundasın. Zira genç hem bugün hem yarındır; bugün kaybedilen bir Âsiye adayı hanım kız hem bugüne hem yarına zarardır. Varlığı dubleks fayda olduğu gibi zararı da tek değildir.

Gençlerin bu değerli konumunun doğal bir sonucu da cennete yaşlılardan daha büyük aday olmalarıdır. Onlar Adn ve Firdevs cennetlerine ihtiyarlardan daha hızlı koşabilirler. İhtiyarların gençler beklerken cennete onlardan önce gireceğini zannedenler yanılıyorlar; ihtiyarlar ashab-ı kiram zamanında dahi zihinlerindeki hesaplarda gelenekleri, cahiliye kültürleri ve türlü oyunlarla uğraşırken Sad bin ebi Vakkas henüz on altı yaşını bitirmiş bir delikanlı olarak, "buradayım ya Resûlallah!" demişti bile.

Ümmet-i Muhammed gerçekçi hesapları olan bir ümmettir, hele ahiret hesaplarında. Bu gerçekçilik gençleri cennetin dibinde ve daha heyecanlı, daha temiz görmekte de geçerlidir. Zira gençler ekonomik menfaatlara yapışıp kalmamaya daha meyillidirler. Henüz emeklilik hesapları yapmadıkları, ödeyecek taksitleri olmadığı, 'komşu ne der' derdini bilmedikleri, siyasetten azıcık menfaat koparmak için içlerini çürütüp onları dalkavukluğa sevk eden duygulardan haberdar olmadıkları için cennete

ihyiarlardan daha önce adaydırlar. Belki bilgileri ve tecrübeleri azdır ama saf bir iman, Allah deyince titreyen dudaklar ve cenneti anınca yaşaran gözler çok değerlidir.

Hârise radiyallahu anh, akşam Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem sohbetini dinleyip eve gitmiş, ertesi gün karşılaştığı Efendimiz aleyhisselam nasıl olduğunu sorduğunda, “çok iyiyim ya Resûlallah, akşam seni dinledim, söylediklerinden etkilendim ve bu gece Rabbimin arşında dolaşıyordum... cennetlere gittim, akan ırmakları gördüm...” diye cevap vermişti. İhtiyarlamadan, henüz gençken.

Çünkü felsefe bilmiyor, ödeyeceği taksitler yok, dünürlerinin laflarından etkilenmiyor, akrabalarının fiskosundan habersizdi. O bir âlemde, etrafındaki yaşlılar başka bir âlemdeydi. Gençti ve şeriatına adanmaya herkesten daha hazır. Ashab-ı kiram için zor olmadı. Yusuf ve İbrahim aleyhisselam için de zor değildi çünkü Kur’an onları önümüze örnek olarak getirmiştir.

Şirket kurabilmek, milletvekili seçilebilmek hatta camiye imam olabilmek için belli bir yaşa gelmek şart koşulabilir belki ama cennete girmek için bunlar şart değildir. Her genç cennete aday olarak yürür. Camiye gittiğinde Rabbine niyaz edip “Rabbim, ben geldim, beni al ve arşına yükselt” demelidir. Samimiyetle istemeli, gerisini Allah’a bırakmalıdır. Her namazını son namazıymış gibi kılmalı, her orucunu Osman bin Affan gibi iftarını cennete açmak üzere niyetlenmiş gibi tutmalıdır.

İslam devleti diye bir ideal konuşuruz; bu Rabbimizin ayetleri, Peygamber aleyhisselamın hadisleri, İmam-ı Azam’ın içtihatlarıyla yürüyen bir devlettir. Ancak vallahi’l-azim, bu bile fanidir. Arzumuzdur, hakikattir ama fanidir. Allah Teâlâ, her şeyin fani olduğunu kitabında buyurmuştur. Dolayısıyla İslam devleti için yaşadığımızı söylemek bile gerçekçi değildir. Genç delikanlılar ve hanımlar, asıl istediklerinin Allah’ın rızası ve bunun sonucunda cennet olduğunu unutmamalıdır.

Bu bakımdan mesela hanım kızlarımız Müslüman olarak yaşarken, tesettürü Müslümanca yaşamanın veya Müslümanca yaşamayı tesettürün gereği görüp basit bir kısır döngü içine girmemelidirler. Tesettürü Allah’ın emri olarak görmekle beraber o bile fanidir. Ebedî olan, ipeklere ve altınlara boğulacağımız cennettir. Tesettüre bile takılıp kalmayacaksınız ki fani olana takılmayasın, geçicidir. Nihayetinde tesettürün gerekli olmadığı mezar gerçeği de hayatımızın bir parçasıdır.

Ebedî gayemiz Allah’ın affı, cennet umudu ve o cennette Resûlullah aleyhisselam ile buluşmaktır. İslam’ı bunlar için din edindik, Rabbimizden gelenlere bunun için boyun eğiyoruz.

Ashab-ı kiramın çocukları on beş yaşındayken bile, kendilerini Resûlullah aleyhisselamın tek mirasçısı ve onu savunan yegâne insan gibi görmüşlerdir. Nesibe radiyallahu anha Uhud’da pehlivanlar gibi kılıç sallarken seksen yaşında değil, gencecik bir kadındı, “ben olmazsam Resûlullah’ı kimse koramaz” diye düşünüyordu.

Gençler,

Ümmetin gençleri olarak çok dikkatli davranmalısınız ki kendinizi esasen tesettür, sakal, namaz ve İslam adına bildiğimiz hakikatlerin ferdi zannetmeyiniz; siz cennetin fertlerisiniz, cennete hazırlanıyorsunuz. Bu büyük gayeden taviz veremezsiniz. Eğer şeytan becerir de bu büyük gayeden sizi geri çeker, basit düşüneceğiniz fikirlerle oyalarsa cennetiniz gecikir, o zaman cennete üç gün daha geç varabilirsiniz. Sakın ha cenneti hocaların ve şeyhlerin önden gittiği, yer kalırsa da gençleri alacakları bir ziyafet sofrası zannetmeyiniz. Cennet zenginlere kurulmuş bir iftar sofrası değildir. Allah’ın gençler için donattığı cennettir sizin davet edildiğiniz yer.

Çünkü Allah’ın cennetin adamları olarak önümüze koyduğu Ashab-ı Kehf gençlerden oluşuyordu. Meryem genç bir kadındı ve Allah onu örnek olarak önümüze koydu. Bütün dünya kadınlarının Meryem’i örnek almalarını istediği için örnek olarak onu bize sundu. Gençler erken yaşlarında cennete giderlerse şefaathimiz olarak gidecekler, anne-babalarının yatırımı olarak bekleyeceklerdir. Bugünkü gençliğine rağmen seksen yaşında ölen biri cennete girebilmek konusunda sorunlar

barındırır hâlde dünyadan ayrılırsa bu, değerini bilmediği gençliğinin harcanmışlığı ve boşa geçirilmişliğinden dolayı başına gelecek bir beladır.

Gençler,

Zihninizden yanlışları silin: Siz şu anda cennetin adayısınız. Henüz sakalın çıkmadı, nenen gibi peçe giymiyorsun... gibi laflarla şeytan sizi oyalamasın. Gerçek şudur: Sen altmış yaşındaki birinden daha az günah işledin ve onun kılmış olup meleklerle tertemiz hâlde teslim etmesi gereken namaz sayısı senin kılıp meleklerle tertemiz hâlde teslim etmen gereken namaz sayısı arasında fark var. O farz et ki yirmi bin namazın hesabıyla meşgul olacakken sen yirmi üç yaşında kılmış olman gereken daha az sayıdaki namazın hesabını vereceksin.

Bu düşünceye sahip olmak zorundasın. Aksi takdirde İblis sana, üniversite imtihanını hayata büyük bir baraj olarak getirdiği gibi, gençliğini ömrüne baraj olarak getirir. Henüz gençsin, âlim değilsin, teheccüde kalkmıyorsun, nenen gibi sürekli tespih çekmiyorsun... türünden vesveselerle seni oyalamasına izin verme, gençsin ve nefeslerin bile tespih sayılır Allah'ın izniyle. **Metroda giderken insan gözünü çıldırtan rezil şehvet sahnelerinden kendini koruduğun an, sen mücahidsin veya tespihiyle meşgul veli bir zatsın demektir. Her şeyin serbest olduğu üniversite koridorlarında Allah'ı hatırladın ya sen, artık cennete yürüyorsun demektir.**

'Müslümanca bir yuva kurmak' kılıfına bürünmüş safsata bir tuzak bile olsa, gelen bir mesajın seni zina tehlikesine çektiğini gördüğün zaman, "Allah'tan korkarım!" deyip hemen vaziyet alır, ürperir ve gözyaşı akıtırsan işte zamanının sahabi yürekli mümini oldun demektir. Harama yanaşmayan bir delikanlı/hanım kız oldun ya, yaşadığın zamanın sahabi kafalı müminisin demektir. Sad bin ebi Vakkas da tam böyle bir tavırla Rabbine bağlanmıştı da Aşere-i Mübeşşere'den olmuştu. Üsame, Zeyd, Ali, Enes olmak budur ve Allah sizden bunu istemektedir.

Gençler, yürüyün!

Sizi Allah bekliyor, melekleri karşılayacak. İhtiyarlardan çok daha talihlisiniz, çok daha umut dolu olmak zorundasınız. Gençliğinizde kırık umutlar, çatık kaşlarla yaşarsanız yarın ihtiyarlığınızda şeytan size nefes bile aldırılmaz. Şimdi gençken bir kere "yarın tövbe edip adam olurum" dedirtip heyecanını ertelettiği kişiyi yarın hangi laflarla kandıracağını iyi bilir.

Ümmetimin gençlerini Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem gençleri ile kıyas etmek isterim. Benzeteceksem onları stadyumda vakit öldürenlere, sokakta sürünenlere, alkole kapılmışlara değil de kendini Resûlullah'ı korumaya adanmış Sad bin ebi Vakkas'a benzetmek isterim. Örneğimiz ashabın gençleri olmayacak da kim olabilecektir.

Fakat Allah istediği için bir elbiseyi giymekle annesi istediği için bir örtüyü giyme/me/k arasında elbette fark vardır. Allah'ın dediğini yapmak Allah'a yakın olmak sonucunu getirir, annenin dediğini yapmak da annenin bahçesinden domates yemektir –Allah'ın cennetinde keyiflenmeye benzemez. Cenneti gençlere de ihtiyarlara da vaat eden Allah'tır ve o sözünden caymaz.

Gençler olarak namaz kılıyoruz, oruç tutuyoruz, Rabbimizin kitabını okuyoruz. Ama kalbimiz-zihnimiz açılıp içine bakıldığında kimin sevgisi okunuyor? Bunu kendimize soracağız: Sevgimiz bize ne yaptırıyor ve kimin sevgisinin esiriyiz? Kimin sevgisi senin ayaklarını yola vuruyor ve kalbinde nabza dönüşüyor? Seni kim heyecanlandırıyor?

Unutma ey genç!

Herkes sevdiğiyle beraberdir. Allah'ı seven ve onu sevdiği gözlerinden bile okunan genç, eli tutulurken bile Allah'a muhabbeti hissedilen genç şunu bilecek ki elbette ve ancak, herkes sevdiğiyle beraber olacaktır. Yanlış beyan sadece insanın kendisini aldatır, melekleri kandıramaz. Allah'ı sevdiğini

söylerken eli, ayağı, elbisesi, bıyığı, konuşması, bakışları, okuduğu kitabı bu sevgiyi ispat etmelidir; bu ispatı yerine getirebileni Allah da sever. Allah'tan korktuğu kadar sevgi de beklemek gerekir.

Bütün bunlar için uğraştıktan sonra da Allah hakkında yanlış düşüncelere kapılmamak lazımdır. Bilinmelidir ki Allah'a gençliğini verene Allah da rızasının kapılarını açar. Gençliğini Allah için harcamayı Allah yalnız bırakmaz, ümitlerini boşa çıkarmaz.

Merak etme ey cennete yürüyen genç!

Cennette Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem ile buluşacak, Enes bin Malik'e sarılacak, Aişe radiyallahu anhanın önünde hürmetle eğilip hasret gidereceksin. Allah'ın vaadi budur, buluşma yerimiz orasıdır. Tek yapman gereken, gençliğini günahların örtülmesi yolunda harcamaktır. Senin bulunduğu yerde gücün yettiğince günah görülmemesi, konuşulmamasıdır.

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِيْنَ. وَصَلَّى اللّٰهُ وَسَلَّمْ عَلٰى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَىٰ اٰلِهِ وَصَحْبِهِ اَجْمَعِيْنَ.

Âlemlerin Rabbi Allah'a hamd, Efendimiz Muhammed aleyhisselama, ailesine, ashabına salat ve selam olsun.